

**LIETUVOS RESPUBLIKOS TARPTAUTINIŲ OPERACIJŲ, PRATYBŲ IR KITŲ
KARINIO BENDRADARBIAVIMO RENGINIŲ ĮSTATYMO NR. I-555 1, 2, 3, 8, 9 IR 12
STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
AIŠKINAMASIS RAŠTAS**

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai.

Lietuvos Respublikos tarptautinių operacijų, pratybų ir kitų karinio bendradarbiavimo renginių įstatymo Nr. I-555 1, 2, 3, 8, 9 ir 12 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas (toliau – TOĮ projektas) parengtas siekiant efektyviau įgyvendinti Šiaurės Atlanto Sutarties Šalių susitarimo dėl jų karinių pajėgų statuso (toliau – NATO SOFA) nuostatas, taip pat užtikrinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Jungtinių Amerikos Valstijų Vyriausybės susitarimo dėl bendradarbiavimo gynybos srityje (toliau – Susitarimas) įgyvendinimą. TOĮ projektas prisidės prie Lietuvos Respublikos nacionalinio saugumo strateginių tikslų įgyvendinimo, sudarys palankesnes sąlygas bendradarbiauti su Lietuvos Respublikos sąjungininkų pajėgomis, užtikrins Lietuvos Respublikos nacionalinių teisės aktų suderinamumą su tarptautine NATO SOFA ir jos pagrindu sudarytų dvišalių tarptautinių sutarčių dėl karinių pajėgų statuso taikymo praktika.

2002 m. įsigaliojus naujai Lietuvos Respublikos tarptautinių operacijų, pratybų ir kitų karinio bendradarbiavimo renginių įstatymo (toliau – TOĮ) redakcijai, buvo sudarytos NATO valstybių narių karinių pajėgų ir civilių komponento statuso Lietuvos Respublikoje reguliavimo prielaidos (TOĮ 12 straipsnyje buvo įtvirtintos pagrindinės nuostatos dėl dalyvaujančių tarptautinėse operacijose, pratybose ir kituose renginiuose kitų valstybių karinių vienetų, karių ir karinėms pajėgoms priskirtų civilių tarnautojų vykimo per Lietuvos valstybės sieną bei jų statuso Lietuvos Respublikoje). TOĮ projektas parengtas siekiant įgyvendinti NATO SOFA III straipsnio 3 dalies ir Susitarimo VII straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas, atitinkamai išplečiant TOĮ taikymo sritį naujoms kategorijoms asmenų (rangovams, taip pat karinių pajėgų narių, civilių komponento ir rangovų išlaikytiniams, kurie naudojami privilegijomis ir imunitetais Lietuvos Respublikoje pagal šias tarptautines sutartis) bei numatant statusą patvirtinančio dokumento (toliau – Statuso pažymėjimas) išdavimą kitų valstybių kariams, karinėms pajėgoms priskirtiems civiliams tarnautojams bei rangovams (fiziniais asmenimis, rangovų darbuotojams), taip pat visų jų išlaikytiniams, kurių statusą reguliuoja Lietuvos Respublikos tarptautinės sutartys dėl karinių pajėgų statuso (toliau – Asmenys).

Atkreiptinas dėmesys, kad kiekviena NATO SOFA šalis turi diskrecijos teisę jai priimtinais metodais ir apimtimi reguliuoti karinių pajėgų narių, civilių komponento ar jų išlaikytinių, o dvišalių tarptautinių sutarčių dėl karinių pajėgų statuso pagrindu – ir kitų asmenų statuso patvirtinimą tokiomis sąlygomis, kurios atitinka priimančiosios valstybės strateginius gynybos interesus ir užtikrina administracinių formalumų sumažinimą į priimančiąją valstybę atvykstantiems Asmenims (tai yra vienas iš pagrindinių NATO SOFA ir dvišalių tarptautinių sutarčių dėl karinių pajėgų statuso tikslų).

Latvijos Respublika, pripažindama, kad Jungtinių Amerikos Valstijų (toliau – JAV) karinių pajėgų buvimas padeda stiprinti Latvijos Respublikos ir regiono saugumą ir stabilumą, sudarė palankias sąlygas NATO valstybių narių pajėgų buvimui savo teritorijoje ir nuo 2018 m. Imigracijos įstatymu nustatė galimybę išduoti statusą patvirtinančius sertifikatus (ne tik civilių komponento nariams, rangovams, taip pat išlaikytiniams, bet ir karinių pajėgų nariams). Minėtu įstatymu buvo įtvirtintos sąlygos laikyti teisėtai esančiais Latvijos Respublikos teritorijoje NATO ir Europos Sąjungos valstybių narių karinių pajėgų personalą, civilių komponentą ir jų išlaikytinius, taip pat kitus asmenis, kurie atvyksta į Latvijos Respublikos teritoriją pagal sudarytas tarptautines sutartis. Vokietijos Federacinėje Respublikoje, remiantis dvišalėmis tarptautinėmis sutartimis su JAV, statusą pagal NATO SOFA patvirtinantys sertifikatai išduodami JAV gynybos ministerijos civiliams tarnautojams ir rangovams, jų ir karinių pajėgų narių išlaikytiniams. Lietuvos Respublikoje, siekiant Nacionalinio saugumo strategijos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Seimo 2002 m. gegužės 28 d. nutarimu Nr. IX-907, 18.2.4 ir 18.5.1 papunkčiuose („18.2.4. skatins ir remis NATO sprendimus dėl ilgalaikio ir svaraus NATO karinio kontingento buvimo Lietuvos

Respublikoje ir Baltijos regione, užtikrinančio patikimą atgrasymą, įskaitant sąjungininkų pajėgų ir išankstinį ginkluotės ir įrangos dislokavimą bei reguliarias pratybas“; „18.5.1. stiprins dvišalius santykius su JAV politinėje, karinėje, ekonominėje, energetinio saugumo, socialinėje, kultūros ir kitose srityse, plėtos bendradarbiavimą tarptautinėse organizacijose, laikydama strateginę partnerystę su JAV vienu svarbiausių palankios saugumo aplinkos formavimo įrankių, o aktyvią JAV narystę NATO ir karinį buvimą Lietuvos Respublikoje ir Baltijos regione – esminiu Lietuvos Respublikos saugumo garantu;“) nustatytų nacionalinio saugumo tikslų, atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Seimo 2016 m. gruodžio 13 d. nutarimu Nr. XIII-82, 306 punktą, taip pat siekiant vienodų standartų nustatymo Baltijos regione, siūloma TOĮ projektu įtvirtinti galimybę išduoti Statuso pažymėjimą kitų valstybių kariams, karinėms pajėgoms priskirtiems civiliams tarnautojams bei rangovams (fiziniams asmenims, rangovų darbuotojams), taip pat išlaikytiniams, jei jų buvimas Lietuvos Respublikos teritorijoje trukmė atitinka TOĮ projekte nustatytus kriterijus.

Siekiant NATO SOFA ir jos pagrindu sudarytų dvišalių ar daugiašalių tarptautinių sutarčių tikslų, o tai pirmiausia reiškia administracinių formalumų sumažinimą, valstybių reguliacinių metodų praktika yra įvairi, tačiau orientuota į maksimalų ir efektyvų administracinių formalumų sumažinimą.

NATO SOFA III straipsnio 3 dalis nustato, kad civilių komponento narių ir išlaikytinių pasuose nurodomas jų statusas. Ši NATO SOFA nuostata buvo skirtingai įgyvendinta NATO valstybėse narėse. NATO SOFA įsigaliojimo Vakarų Europos valstybėms metu buvo nustatyta ir dešimtmečius taikoma administracinius formalumus sumažinanti procedūra. Pavyzdžiui, Prancūzijos Respublikoje prefektūra nemokamai išduoda laikinus leidimus gyventi Prancūzijos Respublikos teritorijoje esančių NATO valstybių narių civilių komponento nariams ar jų išlaikytiniams, o dokumentus, reikalingus gaunant leidimą gyventi, pateikia ne patys civilių komponento nariai ar jų išlaikytiniai, o atsakingos priimančiosios valstybės institucijos. Vokietijos Federacinė Respublika tiek karinių pajėgų nariams, tiek ir civilių komponento nariams bei jų išlaikytiniams netaiko užsieniečių registravimą ir kontrolę reguliuojančių įstatymų, atlieka tik minimalią kontrolę – registraciją viešbučiuose ir kitose panašiose įstaigose. Karinių pajėgų atstovams yra suteikti įgaliojimai kaupti informaciją apie civilių komponento narius ir visus išlaikytinius, kuri pateikiama Vokietijos Federacinės Respublikos kompetentingoms institucijoms jų prašymu ir esant pagrindimui. Vokietijos Federacinė Respublika NATO SOFA papildomame susitarime su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis, Belgijos Karalyste, Prancūzijos Respublika, Nyderlandų Karalyste, Kanada ir Jungtine Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalyste sutarė, kad Vokietijos Federacinė Respublika be išlygų pripažins siunčiančiųjų valstybių padarytas atvykstančių asmenų pasuose daromas NATO SOFA įklijas. Rytų ir Vidurio Europos valstybių sudarytos dvišalės tarptautinės sutartys su JAV dėl bendradarbiavimo gynybos srityje iš esmės pakartojo NATO SOFA III straipsnio 3 dalies nuostatas dėl įklijų pasuose, tačiau Rytų ir Vidurio Europos valstybės pasirinko kitokį šios nuostatos įgyvendinimo būdą – daryti ne įkliją pase, o išduoti atskirą dokumentą, kuris patvirtina asmenų, atvykstančių į šių valstybių teritoriją pagal NATO SOFA ir dvišales tarptautines sutartis, statusą, tokio dokumento turėtojo teisę neribotai išvykti, atvykti, patekti į kitą NATO valstybę narę, taip pat privilegijas ir apsaugą pagal NATO SOFA ar jos pagrindu sudarytas dvišales tarptautines sutartis.

Remiantis NATO SOFA parengiamaisiais darbais (pranc. *travaux preparatoires*) ir mokslininkų komentarais, šios tarptautinės sutarties rengėjų intencija buvo nustatyti sąlygą, kad, skirtingai nei atvykstančių karinių pajėgų nariai, civilių komponentas bei jų išlaikytiniai turėtų pasą, o tai, be kita ko, reiškė, kad tokie civiliai naudosis NATO SOFA nustatytais imunitetais ir privilegijomis, šis jų statusas bus nurodytas būtent pase. Pavyzdžiui, Vokietija pripažino JAV civilių komponento, rangovų ir išlaikytinių, atvykstančių į Vokietijos Federacinę Respubliką tarnybos tikslais, pasuose padarytas jų statusą patvirtinančias žymas, o naujesnėse tarptautinėse sutartyse, sudarytose JAV ir Rytų bei Vidurio Europos valstybių, buvo pasirinktas kitoks statuso pripažinimo būdas – pažymėjimo (sertifikato) išdavimas. Pavyzdžiui, Latvijos Respublika įgyvendindama dvišalę tarptautinę sutartį su JAV priėmė sprendimą sukurti naujo tipo dokumentą (sertifikatą), kuris išduodamas visiems NATO SOFA ir minėtoje dvišalėje tarptautinėje sutartyje

nurodytiems asmenims, taip aiškiai atribodama juos nuo asmenų, kuriems yra taikomos įprastinės imigracinės procedūros.

Pažymėtina, kad pagal NATO SOFA karinių pajėgų nariams netaikomos priimančiosios valstybės taisyklės dėl užsieniečių registravimo ir kontrolės (nors nelaikoma, kad jie įgyja teisę nuolat būti ar gyventi priimančiosios valstybės teritorijoje). Kitų valstybių civilių komponento narių atžvilgiu taip pat taikytini panašūs principai dėl užsieniečių registravimo ir kontrolės, kaip ir karių atžvilgiu, kaip tai nurodoma NATO SOFA parengiamuosiuose darbuose (pranc. *travaux preparatoires*), taip pat įgyvendinama NATO šalių praktikoje, atsižvelgiant į analogiškus karių ir karinėms pajėgoms priskirtų civilių tarnautojų atvykimo tikslus.

Atkreiptinas dėmesys, kad, NATO valstybių partnerių požiūriu, esamas Lietuvos Respublikos teisinis reguliavimas kai kuriais aspektais neatitinka NATO SOFA ir dvišalių tarptautinių sutarčių. Dėl normų, iš vienos pusės kildinamų iš NATO *acquis*, o iš kitos pusės – užsieniečių statuso Lietuvos Respublikoje nacionalinio reguliavimo, konkurencijos, nesant specifinio nacionalinio reguliavimo dėl NATO SOFA ar Susitarimo nuostatų įgyvendinimo, atvykstantys į Lietuvos Respubliką asmenys Lietuvos Respublikos institucijų praktikoje priskiriami migracijos reguliavimo sričiai (nors Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ (toliau – ĮUTP) 1 straipsnio 3 dalis nustato, kad minėtas įstatymas netaikomas užsieniečiams, kurie naudojasi privilegijomis ir imunitetais pagal Lietuvos Respublikos tarptautines sutartis ir kitus teisės aktus). Atsižvelgiant į tai, kad šiuo metu Lietuvos Respublikos teisės aktai nenustato jokios kitos procedūros, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos karinėms pajėgoms priskirtiems civiliams tarnautojams bei rangovams, taip pat išlaikytiniams taiko bendrąsias imigracijos taisykles, o tai vertintina kaip NATO SOFA neatitinkanti praktika. Atsižvelgiant į tai ir į poreikį užtikrinti NATO SOFA ir kitose Lietuvos Respublikos tarptautinėse sutartyse dėl karinių pajėgų statuso įtvirtintų teisių efektyvų įgyvendinimą visų Asmenų atžvilgiu, TOĮ įstatymo projektu siūloma nustatyti Statuso pažymėjimo, kuris patvirtina ir teisę laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje jame nurodytą laiką, išdavimą visiems Asmenims.

Susitarimo įgyvendinimo požiūriu, TOĮ projekte siūlomos nuostatos padės: a) formalizuoti Asmenų buvimą Lietuvos Respublikoje ir Šengeno erdvėje (Susitarimo VII ir XXVI straipsniai); b) formalizuoti JAV karinių ir civilinių institucijų išduotų transporto priemonių ir priekabų registracijos ir teisę vairuoti suteikiančių dokumentų pripažinimą (Susitarimo IX ir X straipsniai); c) įgyvendinti kitas Susitarime nurodytas privilegijas ir imunitetus.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai.

TOĮ projektą parengė Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministerijos Tarptautinių ryšių ir operacijų grupės (vadovas Karolis Aleksa, tel. (8 5) 273 5630, el. p. karolis.aleksa@kam.lt) vyresnioji patarėja Dalia Vitkauskaitė-Meurice (tel. (8 5) 273 5557, el. p. dalia.vitkauskaite-meurice@kam.lt), patarėja Neringa Mažeikė (tel. (8 5) 278 7033, el. p. neringa.mazeike@kam.lt), Teisės departamento (direktorė Judita Nagienė, tel. (8 5) 273 5545, el. p. judita.nagiene@kam.lt) Teisėkūros skyriaus (vedėjas Tomas Vainius, tel. (8 5) 273 5908, el. p. tomas.vainius@kam.lt) patarėjas kpt. Mantas Keliotis (tel. (8 5) 273 5597, el. p. mantas.keliotis@kam.lt), Euroatlantinio bendradarbiavimo grupės (vadovas Saulius Gasiūnas, tel. (8 5) 273 5512, el. p. saulius.gasiunas@kam.lt) patarėja Aistė Aurelija Azbytė (tel. (8 5) 263 5911, el. p. aiste.azbyte@kam.lt).

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami įstatymo projekte aptarti teisiniai santykiai.

Galiojantis TOĮ 12 straipsnis reguliuoja tarptautinėse operacijose, pratybose ir kituose renginiuose dalyvaujančių kitų valstybių karinių vienetų, karių ir karinėms pajėgoms priskirtų civilių tarnautojų vykimą per Lietuvos valstybės sieną ir jų statusą, tačiau nereguliuoja kitų subjektų grupių (rangovų ir išlaikytinių) teisinės padėties Lietuvos Respublikoje. Galiojančiame TOĮ nenumatyta galimybė TOĮ įvardintais tikslais Lietuvos Respublikoje esančių Asmenų statusą formalizuoti dokumentu, kuris patvirtintų tokių asmenų tapatybę ir statusą.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama.

Siūloma sistemiškai papildyti TOĮ 1, 2, 3, 8, 9, 12 straipsnius nuostatomis, išplečiančiomis TOĮ reguliavimo sritį rangovų ir išlaikytinių atžvilgiu.

Siūloma TOĮ 12 straipsnyje nustatyti, kad dalyvaujantiems tarptautinėse operacijose, pratybose ir kituose renginiuose kitų valstybių karinėms pajėgoms priskirtiems civiliams tarnautojams bei rangovams (fiziniams asmenims, rangovų darbuotojams), taip pat išlaikytiniams, atvykusiems gyventi į Lietuvos Respubliką ilgiau nei 3 mėnesius per pusę metų, išduodamas Statuso pažymėjimas, patvirtinantis asmens teisę laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje jame nurodytą laiką, asmens statusą pagal Lietuvos Respublikos tarptautines sutartis dėl karinių pajėgų statuso, jomis grindžiamus susitarimus, taip pat Lietuvos Respublikos įstatymus ir kitus teisės aktus. Siūloma nustatyti, kad Statuso pažymėjimas taip pat išduodamas dalyvaujantiems tarptautinėse operacijose, pratybose ir kituose renginiuose kitų valstybių kariams Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministro nustatytais atvejais. Siūloma nustatyti, kad Statuso pažymėjimas yra asmens dokumentas, prilyginamas leidimui laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje. TOĮ projekte numatoma, kad Statuso pažymėjimo formą, išdavimo, keitimo ir panaikinimo tvarką nustatys Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministras suderinęs su Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministru. Planuojama, kad, siekdama Statuso pažymėjimo išdavimo asmeniui, krašto apsaugos sistemos institucija kreipsis į Migracijos departamentą prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos. TOĮ projekte numatoma, kad Statuso pažymėjimas bus išduodamas ne vėliau kaip per 1 mėnesį nuo reikiamų dokumentų ir informacijos gavimo. Jis bus išduodamas ne ilgiau nei 3 metams, o jeigu numatomas asmens buvimas Lietuvos Respublikoje trumpesnis nei 3 metai – buvimo laikotarpiui ir dar 3 mėnesiams, tačiau ne ilgiau nei 3 metams. Apie tokio naujo tipo dokumento pavyzdžio sukūrimą ir jo galiojimą Lietuvos Respublikoje turės būti informuota Europos Komisija, remiantis 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 2016/399 dėl taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Sąjungos kodekso (Šengeno sienų kodeksas) 39 straipsniu.

Siūloma TOĮ 12 straipsnyje nustatyti, kad rangovų (fizinių asmenų ar rangovų darbuotojų) ir išlaikytinių, kaip ir kitų kategorijų asmenų, vykimo per Lietuvos valstybės sieną atveju taikoma specialioji valstybės sienos perėjimo tvarka.

Siūloma TOĮ 9 straipsnyje, reguliuojančiame sprendimų surengti Lietuvos Respublikos teritorijoje pratybas ir organizuoti kitus renginius priėmimą, numatyti, kad sprendimą leisti atvykti rangovams į Lietuvos Respublikos teritorijoje rengiamas pratybas ar organizuojamus kitus renginius priima krašto apsaugos ministras. Tokia sprendimo priėmimo tvarka siūloma atsižvelgiant į tai, kad rangovai nepriskiriami karinėms pajėgoms. Sprendimuose leisti atvykti į Lietuvos Respublikos teritorijoje rengiamas pratybas ar organizuojamus kitus renginius rangovams bus nustatoma maksimali rangovų (fizinių asmenų, rangovų darbuotojų) buvimo Lietuvos Respublikos teritorijoje šių pratybų ar kitų renginių tikslais trukmė.

Siūloma TOĮ projekto 7 straipsnio 3 dalyje kaip laikiną sprendimą iki tol, kai bus išduodami Statuso pažymėjimai, nustatyti galimybę Lietuvos Respublikoje esantiems kitų valstybių karinėms pajėgoms priskirtiems civiliams tarnautojams bei rangovams (fiziniams asmenims, rangovų darbuotojams), taip pat išlaikytiniams gauti laisvos formos pažymą, patvirtinančią, kad asmuo yra atvykęs į Lietuvos Respubliką pagal Lietuvos Respublikos tarptautinę sutartį dėl karinių pajėgų statuso ir turi teisę laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje pažymoje nurodytą laikotarpį. Pažymoje būtų nurodomas asmens vardas, pavardė, numatomas buvimo Lietuvos Respublikoje laikotarpis. Panaši praktika yra taikoma Vokietijos Federacinėje Respublikoje, vadovaujantis Susitarimo, papildančio NATO SOFA šalių susitarimą dėl užsienio valstybių karinių pajėgų, dislokuotų Vokietijos Federacinėje Respublikoje, 5 straipsniu, kuris numato laikinos pažymos išdavimą išskirtiniais atvejais kariams, karinėms pajėgoms priskirtiems civiliams tarnautojams ir išlaikytiniams, laukiantiems pažymėjimo išdavimo ar jį praradusiems (išduodama laikina pažyma galioja iki pažymėjimo išdavimo).

Priėmus šiuos pakeitimus bus užtikrintas sklandus Susitarimo ir kitų Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių dėl karinių pajėgų statuso įgyvendinimas, sudarytos palankesnės sąlygos bendradarbiauti su sąjungininkų pajėgomis ir siekti strateginių nacionalinio saugumo tikslų.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai (jeigu rengiant įstatymo projektą toks vertinimas turi būti atliktas ir jo rezultatai nepateikiami atskiru dokumentu), galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta.

Neigiamų priimto įstatymo pasekmių nenumatoma.

6. Kokią įtaką priimtas įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai.

Priimtas įstatymas neturės įtakos kriminogeninei situacijai ir korupcijai.

7. Kaip įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai.

Priimtas įstatymas nedarys įtakos verslo sąlygoms ir jo plėtrai.

8. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios.

Įstatymui inkorporuoti į teisinę sistemą nereikia priimti naujų teisės aktų, keisti ar pripažinti netekusiais galios galiojančių teisės aktų.

9. Ar įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o įstatymo projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

TOĮ projektas atitinka Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimus.

10. Ar įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus.

TOĮ projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus.

11. Jeigu įstatymui įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, – kas ir kada juos turėtų priimti.

Siekiant įgyvendinti TOĮ projekto nuostatas iki 2021 m. vasario 28 d. turės būti priimti šie teisės aktai:

1) Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimas „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1998 m. birželio 15 d. nutarimo Nr. 716 „Dėl Specialiosios Lietuvos valstybės sienos perėjimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“;

2) Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministro įsakymas, nustatantis Statuso pažymėjimų išdavimo dalyvaujantiems tarptautinėse operacijose, pratybose ir kituose renginiuose kitų valstybių kariams atvejus;

3) Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro įsakymas, nustatantis dalyvaujančio tarptautinėse operacijose, pratybose ir kituose renginiuose kitos valstybės kario, karinėms pajėgoms priskirto civilio tarnautojo bei rangovo, taip pat išlaikytinio statuso pažymėjimo formą, išdavimo, keitimo ir panaikinimo tvarką;

4) Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro įsakymas „Dėl Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2018 m. vasario 22 d. įsakymo Nr. 1V-149 „Dėl Lietuvos migracijos informacinės sistemos nuostatų patvirtinimo“ pakeitimo“;

5) Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro įsakymas „Dėl Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2001 m. gegužės 25 d. įsakymo Nr. 260 „Dėl Motorinių transporto priemonių ir jų priekabų registravimo taisyklių patvirtinimo“ pakeitimo“;

6) Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimas „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2014 m. gruodžio 23 d. nutarimo Nr. 1495 „Dėl Lietuvos Respublikos gyventojų registro nuostatų patvirtinimo“ pakeitimo“;

7) Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro įsakymas „Dėl Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2020 m. kovo 31 d. įsakymo Nr. 1V-292 „Dėl Asmens dokumentų išdavimo informacinės sistemos nuostatų patvirtinimo“ pakeitimo“;

8) Asmens dokumentų išrašymo centro prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos direktoriaus įsakymas „Dėl Asmens dokumentų išrašymo centro prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos direktoriaus 2009 m. birželio 12 d. įsakymo Nr. 1-26 „Dėl Prašymų asmens dokumentams išduoti, pakeisti, įforminti registravimo, užsakymų asmens dokumentams išrašyti formavimo ir duomenų apie asmens dokumentų galiojimą tvarkos aprašo patvirtinimo ir kai kurių teisės aktų pripažinimo netekusiais galios“ pakeitimo“.

12. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais).

Prognozuojama, kad įgyvendinant priimtą įstatymą Lietuvos migracijos informacinės sistemos atnaujinimas papildant nauju procesu gali kainuoti apie 61,2 tūkst. eurų, Asmens dokumentų išdavimo informacinės sistemos atnaujinimas, sudarant galimybę išrašyti Įstatymo projekte minimą Statuso pažymėjimą, gali kainuoti apie 60 tūkst. eurų. Kasmet pažymėjimų blankų gaminimas, priklausomai nuo reikalingų išduoti pažymėjimų skaičiaus, gali kainuoti nuo 4 iki 40 tūkst. eurų. Lėšos bus skiriamos iš bendrų Krašto apsaugos ministerijai skirtų valstybės biudžeto asignavimų (arba sudarant biudžeto lėšų naudojimo sutartį tarp Krašto apsaugos ministerijos ir Vidaus reikalų ministerijos, arba perskirstant biudžeto lėšas tarp asignavimų valdytojų), todėl Įstatymo įgyvendinimas papildomų valstybės biudžeto lėšų nepareikalaus.

13. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados.

TOĮ projekto rengimo metu gauti suinteresuotų institucijų vertinimai ir išvados.

14. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis.

Reikšminiai TOĮ projekto žodžiai: „tarptautinės operacijos, pratybos ir kiti karinio bendradarbiavimo renginiai“, „rangovai“, „išlaikytiniai“.

15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai.

Nėra.